

Bogusław Abramek

Strobin, gm. Konopnica, woj.
sieradzkie. Stanowisko 4

Informator Archeologiczny : badania 15, 127-128

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził Zespół Badań Kujaw. Finansował WKZ we Włocławku, Pierwszy sezon badań, Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa kultury pucharów lejkowatych, łużyckiej i prapolskiej.

Obiekt usytuowany jest na nieznanym sfałdowaniu wysoczyzny o stokach opadających łagodnie w kierunku południowym i zachodnim. Badania wykopaliskowe realizowano metodą rozproszonych sondży, lokowanych na podstawie informacji z badań powierzchniowych i relacji użytkowników gruntów, objęły powierzchnię 364 m². Wydzielono 6 różnych obiektów, z których 2 zasługują na szczególną uwagę:

1. obiekt 2 - piec wapienny skonstruowany z dużych i średnich kamieni, zarys w rzucie poziomym zbliżony do czworoboku /wymiary ok. 230 x 200 cm/, w profilu nieckowaty, miąższość 130-140 cm. Wypełnisko wielowarstwowe z udziałem gliny, polepy, węgla, popiołu i szarawo zabarwionej substancji marglisto-wapiennej.
2. obiekt 1 - niewielka, nieckowata w przekroju jama - piwniczka wypełniona intensywnie ciemną próchnicą i dużą liczbą /kilkaset fragmentów - ok. 30 kg/ ułamków ceramiki pochodzących z kilkunastu dużych grobościennych naczyń, spełniających zapewne pierwotnie funkcję pojemników na magazynowanie tu produktów.

Datowanie obiektów w oparciu o cechy stylistyczne materiału ceramicznego przypada na PL-B₁.

Materiały przechowywane będą w magazynach KA UAM w Poznaniu.

Badania nie będą kontynuowane.

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okres halszacki

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 4

Muzeum Ziemi Wieluńskiej
w Wieluniu

Badania prowadził mgr Bogusław Abramek. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań, Cmentarzysko ciałopalne datowane od V w. p. n. e. do wczesnego okresu rzymskiego.

Cmentarzysko znajduje się na skraju drugiej terasy pradoliny Warty, ok. 300 m na północ od stanowiska 3. Stanowisko zeznane w literaturze archeologicznej, mimo że prawie od stu lat dokonywano w tym miejscu przypadkowych odkryć grobów.

Łącznie przebadano obszar o powierzchni 750 m², odkrywając 28 grobów ciałopalnych. Wszystkie groby zalegały na najwyższej kulminacji terasy i to dość płytko od powierzchni gruntu. Kilka grobów uszkodziły niewielkie i bliżej nieokreślone wkopy, przypominające jamy grobów szkieletowych.

Wśród 28 grobów ciałopalnych wyróżniono: 3 groby kultury wschodniopomorskiej z obstawą kamienną w formie skrzyni, 2 groby popielnicowe /prawdopodobne/ z początków okresu rzymskiego oraz 23 groby jamowe, datowane głównie na późny okres lateński. Z ostatniej grupy najciekawszym był grób oznaczony nr 10, w którym znaleziono aż 34 różne elementy wyposażenia, w tym: 2 groty oszczepów, imacz z posrebrzonymi nitami, kawałki pochwy miecza z kuleczkami srebra na powierzchni, 2 sprzączki, igła, nożyce, pilnik, toczek, 2 nożyki, kowalskie kleszcze długości 46 cm, mały młoteczek, miniaturową łyżeczkę brązową /do kruszcu/, pensetę, zapinkę, brązowy kabiak wiaderka z uchwytnymi, kawałki stopionych naczyń brązowych, stopione szkło barwy fioletowej oraz inne. W grobie tym pochowano osobę, która była wojownikiem, kowalem i przypuszczalnie złotnikiem. Grób 10 datowany jest na fazę B1a okresu rzymskiego. Odkryte dotąd groby wskazują na długi i chyba nieprzerwany okres użytkowania cmentarzyska, począwszy od V wieku p. n. e. aż po I wiek n. e.

Badania będą kontynuowane.

SUCHODÓŁ, gm. Iłów
woj. płockie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Andrzej Jacek Tomaszewski przy współudziale mgr Grażyny Dmochowskiej. Finansowało PMA. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko kultur pomorskiej, grobów kłoszowych i przeworskiej.

Badaniami objęto obszar 260 m². W części stanowiska, gdzie uprzednio ujawniono zgrupowanie obiektów kultury grobów kłoszowych, odkryto dwa groby popielnicowe tej kultury /64 i 65/. Przykryte misami popielnice zawierały przepalone kości oraz zabytki brązowe: grudki stopów oraz /grób 65/ kółeczko.

W części "przeworskiej" cmentarzyska skoncentrowano prace na południowo-zachodniej jego krawędzi. Przyniosły one odkrycie 3 późnolateńskich grobów jamowych /66, 71 i 72/, zawierających po jednym /groby 66 i 71/ lub dwa /grób 72/ kubki oraz /grób 66/ fragmenty brzośca chropowatego naczynia. Wypełniska jamy tych grobów przesycone były węglami drzewnymi, nie odnotowano w nich zaś śladów kości.

Wykop, założony w części strefy rozdzielającej partię "kłoszową" i "przeworską" cmentarzyska, okazał się jałowy.